

Arrest

nr. 126 701 van 3 juli 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Nepalese nationaliteit te zijn, op 27 november 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 10 oktober 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 14 januari 2014 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 mei 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juni 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat P. GOVAERTS verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 15 februari 2013 dienden verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 10 oktober 2013 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de in punt 1.1. bedoelde aanvraag onontvankelijk. Op 28 oktober 2013 werd deze beslissing ter kennis gebracht.

Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006. Betrokkenen leggen een internetformulier van hun ambassade voor met de voorwaarden om een paspoort of een identiteitskaart te krijgen. Zij tonen echter niet aan dat zij niet aan een identiteitskaart, paspoort of aan een reistitel kunnen geraken die gelijkgesteld is aan een paspoort. De omzendbrief van 21.06.07 (punt II C 1-b) stelt dat de identiteit en nationaliteit moet bewezen worden door een internationaal erkend paspoort, of een gelijkwaardige reistitel, of een identiteitskaart.”

2. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaand middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

2.1. In wat als een enig middel kan worden beschouwd, werpen verzoekers de schending op van de zorgvuldigheidsplicht.

Ze betogen als volgt:

“De Dienst Vreemdelingenzaken heeft ten onrechte beslist dat de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk is.

Er werd door de Belgische staat onzorgvuldig onderzoek gevoerd naar de concrete situatie van verzoekers.

Het verzoek om machtiging tot verblijf o.b.v. art. 9bis van de Vreemdelingenwet werd onontvankelijk verklaard omdat het verzoek niet vergezeld was van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkenen vrij te stellen van deze voorwaarde. (zie bijlage 17)

Verzoekers kunnen geen paspoort of ander identiteitsdocument voorleggen. De Nepalese ambassade in Brussel vereist hiervoor documenten waarover cliënten niet beschikken en die ze evenmin kunnen bekomen. (zie bijlage 2) Verzoekers beschikken enkel over een geboortecertificaat en een certificaat dat ze niet getrouwd zijn. (zie bijlage 9 t.e.m. 12) De Nepalese ambassade vereist echter een staatsburgerschapkaart of een officieel document van elke verzoeker waaruit de erkenning door hun respectievelijke ouders blijkt. Mede omwille van problemen met hun ouders zijn verzoekers Nepal ontvlucht en hebben ze in België een asielaanvraag ingediend. Dit blijkt ook uit de beslissingen van het CGVS en de RvV die juist hun asielaanvraag heeft afgewezen o.a. omdat ze gebaseerd was op problemen van louter intrafamiliale aard. (zie bijlage 13 t.e.m. 16) Bijgevolg kunnen verzoekers vanzelfsprekend ook niet rekenen op enige hulp of medewerking van hun ouders om in België aan identiteitsdocumenten te geraken.

Verzoekers hebben zich gewend tot de Nepalese ambassade in Brussel en een reisdocument aangevraagd. Omwille van aangehaalde redenen wilde/kon de ambassade verzoekers niet de gevraagde documenten verschaffen. Verzoekers brengen een stuk van de Nepalese ambassade bij dat dit bevestigt. (zie bijlage 19)

Verwerende partij heeft onterecht geen rekening gehouden met deze niet onbelangrijke omstandigheden.

De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op correcte feitenvinding en alle bijgebrachte bewijsstukken. Er moet geval per geval gekeken worden naar de concrete omstandigheden en concrete documenten van de zaak.

De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.”

2.2. Verzoekers verwijten de verwerende partij dat ze hun concrete situatie op onzorgvuldige wijze heeft onderzocht. Aan de hand van de in punt 1.1. bedoelde aanvraag die zich in het administratief dossier bevindt, kunnen verzoekers gevolgd worden in hun betoog. Immers hadden zij zich niet beperkt tot de verstrekking van een internetformulier van de Nepalese ambassade waarin de voorwaarden worden opgesomd om een paspoort of identiteitskaart te verkrijgen. Tevens hadden ze bijkomende stukken en

argumenten verstrekt om toe te lichten waarom ze geen paspoort of identiteitsdocument kunnen verkrijgen. Ze hadden immers meegedeeld, *“De Nepalese ambassade in Brussel vereist hiervoor documenten waarover cliënten niet beschikken en die ze evenmin kunnen bekomen. (zie stuk 2). Cliënten beschikken enkel over een geboortecertificaat en een certificaat dat ze niet getrouwd zijn. (zie stukken 9 t.e.m. 12) De Nepalese ambassade vereist echter een staatsburgersschapskaart of een officieel document van elke cliënt waaruit de erkenning door hun respectievelijke ouders blijkt. Mede omwille van problemen met hun ouders zijn cliënten Nepal ontvlucht en hebben ze in België een asielaanvraag ingediend. Dit blijkt ook uit de beslissingen van het CGVS en de RvV die juist hun asielaanvraag heeft afgewezen o.a. omdat ze gebaseerd was op problemen van louter intrafamiliale aard. (zie stukken 13 t.e.m. 16) Bijgevolg kunnen cliënten vanzelfsprekend ook niet rekenen op enige hulp of medewerking van hun ouders om in België aan identiteitsdocumenten te geraken.”*

Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt niet dat met deze argumenten rekening werd gehouden.

2.3. Het verweer in de nota *“Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat bij de aanvraag 9bis d.d. 15 februari 2013 gemeld werd dat het voor verzoekende partij onmogelijk is om een identiteitsdocument voor te leggen. Zij legden een internetformulier voor van de Nepalese ambassade. Op dit formulier valt te lezen welke documenten verzoekende partij moet bijbrengen om een paspoort te bekomen. Verzoekende partij toonde op geen enkele concrete manier aan dat zij niet aan die documenten zouden kunnen komen. Zo wordt bvb. hun staatsburgersschapskaart gevraagd. Verzoekende partij heeft nog andere familie in Nepal dan enkel hun ouders (zo heeft verzoekster minstens nog een broer en zus), die hun kan helpen dit document op te sturen”*. komt neer op een aposteriori-motivering van de bestreden beslissing waarmee geen rekening kan worden gehouden.

Het enig middel is gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben een gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 10 oktober 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 350 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juli tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA